

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Ghidul

privind metodele de calcul al contribuțiilor la schemele de
garantare a depozitelor

	Data
Original: ➤0	22.09.2015
Corecturi: pct. 58 și anexa 1 (pct. 21) ➤C1	13.06.2016

Ghidul ABE privind metodele de calcul al contribuțiilor la schemele de garantare a depozitelor

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 22.11.2015. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2015/10”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

Titlul I - Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Noua Directivă 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (Directiva 2014/49/UE), de reformare a Directivei 94/19/CE și a modificărilor sale ulterioare, a fost publicată în Jurnalul Oficial pe data de 12 iunie 2014². Directiva 2014/49/UE armonizează mecanismele de finanțare a schemelor de garantare a depozitelor (SGD-urilor) și dispune colectarea de contribuții în funcție de risc. Conform articolului 13 din Directiva 2014/49/UE, contribuțiile la SGD-uri vor fi în funcție de valoarea depozitelor acoperite și de gradul de risc pe care îl prezintă membrii respectivi. SGD-urile pot dezvolta și pot utiliza propriile lor metode pentru calcularea contribuțiilor în funcție de riscul membrilor lor. Fiecare metodă este aprobată de către autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată. ABE este informată cu privire la metodele aprobate.
6. Articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE prevede că calcularea contribuțiilor se face în mod proporțional cu riscul prezentat de membri și reflectă în mod corespunzător profilul de risc al diferitelor modele de afaceri. Aceste metode pot, de asemenea, să ia în considerare activele din bilanț și anumiți indicatori de risc, precum adecvarea capitalului, calitatea activelor și lichiditatea.
7. Presentul ghid pune în aplicare mandatul conferit ABE în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE de a emite orientări pentru a preciza metodele de calculare a contribuțiilor la SGD-uri și, în special, faptul că astfel de orientări vor include o formulă de calcul, indicatori specifici, clase de risc pentru membri, praguri pentru ponderi de risc alocate anumitor clase de risc și alte elemente necesare.
8. Presentul ghid prezintă obiectivele și principiile care guvernează schemele de contribuție la SGD-uri. Acesta oferă totodată îndrumări cu privire la anumite elemente care trebuie să fie luate în considerare atunci când se elaborează și se evaluează metodele de calcul al contribuțiilor în funcție de riscuri, în același timp asigurându-se luarea în considerare a caracteristicilor sectoarelor bancare naționale și a modelelor de afaceri ale instituțiilor membre.

Definiții

9. Pe lângă definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2014/49/UE, în scopul prezentului ghid se aplică și următoarele definiții:

² Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor, JO L 173, 12.6.2014, p. 149-178.

- a. „schemă de contribuție la SGD” înseamnă mecanismul de finanțare a SGD care are dreptul de a obține atât contribuțiile *ex-ante*, cât și contribuțiile extraordinare *ex-post* din partea instituțiilor sale membre;
- b. „metodă de calcul” înseamnă metoda de calcul al contribuțiilor instituțiilor membre la o SGD;
- c. „instituție membră” înseamnă instituția de credit menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013³, care este afiliată la o anumită SGD;
- d. „nivel țintă anual” înseamnă cuantumul contribuțiilor pe care o SGD intenționează să le obțină într-un anumit an de la instituțiile sale membre;
- e. „SREP” înseamnă procesul de supraveghere și evaluare menționat la articolul 97 din Directiva 2013/36/UE⁴ și prevăzut ulterior în „Ghidul ABE privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare” elaborat conform articolului 107 din Directiva 2013/36/UE.

Abrevieri:

- a. SGD - schema de garantare a depozitelor;
- b. SIP - sistem instituțional de protecție.

Domeniu și nivel de aplicare

10. Prezentul ghid se adresează autorităților competente și autorităților desemnate, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctele (17) și (18) din Directiva 2014/49/UE.
11. Autoritățile competente și autoritățile desemnate trebuie să se asigure de aplicarea prezentului ghid de către SGD-uri atunci când elaborează metode pentru calcularea contribuțiilor în funcție de riscul membrilor lor, și să utilizeze acest ghid atunci când aprobă aceste metode de calcul în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE.
12. În cazul în care autoritățile competente sau autoritățile desemnate sunt responsabile pentru elaborarea metodei de calcul, acestea trebuie să aplice dispozițiile prezentului ghid.
13. Metodele de calcul trebuie să fie aplicabile atât în cazul contribuțiilor *ex-ante*, cât și în cazul contribuțiilor extraordinare *ex-post*. Contribuțiile *ex-post* trebuie să fie așadar calculate pe baza aceleiași clasificări a riscurilor ca și cea aplicată în scopul ultimelor contribuții anuale *ex-ante*.

³ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁴ Directiva 2013/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE Text cu relevanță pentru SEE, JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

14. SGD-urile trebuie să solicite aprobarea autorităților competente înainte de punerea în aplicare inițială a unei metode de calcul. SGD-urile trebuie să obțină reînnoirea aprobării autorităților competente cu frecvența pe care autoritățile competente o consideră adecvată și, în orice caz, înainte de a aduce schimbări semnificative unei metode de calcul deja aprobate. Schimbările ne semnificative trebuie aduse anual la cunoștința autorităților competente.
15. În temeiul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, statele membre vor verifica dacă sucursalele înființate pe teritoriul lor de către o instituție de credit care își are sediul în afara Uniunii dispun de o protecție echivalentă celei prevăzute de Directiva 2014/49/UE. În cazul în care protecția nu este echivalentă, statele membre pot prevedea, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, ca sucursalele în cauză să adere la o SGD care funcționează pe teritoriul acestora. În orice caz, SGD-urile au obligația de a obține contribuții în funcție de risc de la membrii săi în temeiul articolelor 10 și 13 din Directiva 2014/49/UE.
16. Conform articolului 47 din Directiva 2013/36/UE, cerințele prudențiale și tratamentul de supraveghere a sucursalelor instituțiilor de credit din țări terțe sunt în responsabilitatea statelor membre. Mulți dintre factorii de ajustare în funcție de risc prevăzuți de prezentul ghid nu se aplică acestor sucursale și, prin urmare, se consideră adecvat ca statele membre să dețină competența de a preciza modul de ajustare în funcție de riscuri pentru astfel de sucursale în concordanță cu tratamentul permis acestora conform legii naționale. Prin urmare, sucursalele instituțiilor de credit din țări terțe nu trebuie să intre sub incidența prezentului ghid.

Titlul II - Orientare privind elaborarea metodelor de calcul al contribuțiilor la SGD-uri

Partea I - Obiective pentru schemele de contribuție la SGD-uri

17. Schemele de contribuție trebuie:

- a. să asigure faptul că, în principiu, costul de finanțare a SGD-urilor este suportat chiar de instituțiile de credit și că SGD-urile au o capacitate de finanțare proporțională cu datoriile lor;
- b. să asigure atingerea nivelului țintă în perioada de acumulare prevăzută la articolul 10 din Directiva 2014/49/UE;
- c. să ajute la reducerea apetitului pentru asumarea excesivă de riscuri de către instituțiile membre prin colectarea unor contribuții mai mari de la instituțiile mai riscante; aceasta

ar trebui să asigure și faptul că instituțiile intrate în dificultate au contribuit anterior în mod corespunzător.

Partea II - Principii pentru elaborarea metodelor de calcul

18. Atunci când elaborează sau aprobă metodele de calcul al contribuțiilor la SGD-uri, SGD-urile, autoritățile competente și autoritățile desemnate trebuie să respecte principiile menționate la următoarele alineate.

Principiul 1: metodele de calcul trebuie să reflecte, pe cât posibil, creșterea obligațiilor SGD ca urmare a participării unui membru

19. Contribuția fiecărei instituții membre trebuie să reflecte, pe cât posibil:

- probabilitatea intrării în dificultate a instituției [mai exact dacă instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în sensul articolului 32 din Directiva 2014/59/UE⁵ de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (Directiva 2014/59/UE)];
- eventualele pierderi nete care decurg dintr-o intervenție a SGD, după eventuale recuperări în situația falimentului instituției intrate în dificultate.

Principiul 2: metodele de calcul trebuie să fie în concordanță cu perioada de acumulare prevăzută de Directiva 2014/49/UE

20. Perioada de acumulare pentru atingerea nivelului țintă prevăzut la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE va fi de cel mult 10 ani. Aceasta poate fi prelungită cu încă 4 ani dacă există plăți cumulate care depășesc 0,8% din depozitele acoperite. Pe acest orizont de timp, contribuțiile trebuie să fie repartizate cât mai uniform posibil în timp până când se atinge nivelul țintă, însă trebuie să se țină seama în mod corespunzător de faza ciclului economic și de impactul prociclic pe care îl pot avea contribuțiile asupra poziției financiare a instituțiilor membre.

21. În orice caz, Directiva 2014/49/UE nu împiedică statele membre să stabilească un nivel țintă mai ridicat sau să prevadă că o SGD poate solicita instituțiilor membre contribuții *ex-ante* chiar și după atingerea nivelului țintă în vederea realizării obiectivului prevăzut la alineatul 17 litera (c).

Principiul 3: stimulentele oferite prin contribuțiile la SGD-uri trebuie să fie armonizate cu cerințele prudențiale

22. Pentru a reduce hazardul moral, stimulentele oferite de schema de contribuție la SGD trebuie să fie compatibile cu cerințele prudențiale (mai exact, cerințele de capital și de lichiditate care reflectă riscul instituției membre).

⁵ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, J L 173, 12.6.2014, p. 190-348.

23.În mod specific, dacă metodele de calcul sunt elaborate și calibrate utilizând instrumente statistice și econometrice, rezultatul aplicării metodologiei privind determinarea nivelului de risc al instituțiilor membre trebuie să fie consistent cu cerințele prudențiale aplicabile instituțiilor.

Principiul 4: metodele de calcul trebuie să țină cont de caracteristici specifice sectorului bancar și trebuie să fie compatibile cu regimul de reglementare, precum și cu practicile de contabilitate și raportare din statul membru în care este stabilită SGD în cauză

24. Metodele de calcul trebuie să fie adecvate pentru structura sectorului bancar dintr-un stat membru. Prin urmare, SGD-urile stabilite în state membre cu un număr mare de instituții eterogene trebuie să elaboreze metode de calcul mai sofisticate, aplicând un număr suficient de mare de clase de risc (sau o metodă a scării progresive) pentru a diferenția instituțiile în funcție de profilul de risc al acestora. SGD-urile stabilite în statele membre cu un sector bancar mai omogen trebuie să utilizeze metode de calcul mai simple. În orice caz, indicatorii de risc selectați pentru metoda de calcul trebuie să permită SGD să surprindă în mod adecvat diferențele în profilul de risc al instituțiilor, în același timp ținând cont și de modelul de afaceri al acestora.

Principiul 5: regulile privind calcularea contribuțiilor trebuie să fie obiective și transparente

25. Sistemele de contribuții în funcție de risc trebuie să fie obiective și să asigure clasificarea în mod similar a instituțiilor care atrag depozite care prezintă caracteristici similare (în special, în ceea ce privește riscul, importanța sistemică și modelul de afaceri).

26. Schemele de contribuție la SGD-uri trebuie să fie transparente, inteligibile și bine explicate. Ca o condiție minimă, baza și criteriile utilizate pentru calcularea contribuțiilor trebuie să fie transparente pentru instituțiile membre. Transparența va ajuta instituțiile membre să înțeleagă scopul aplicării contribuțiilor în funcție de risc și va asigura previzibilitatea schemei pentru acestea.

Principiul 6: datele cerute pentru calcularea contribuțiilor nu trebuie să determine cerințe de raportare suplimentare excesive

27.În vederea calculării contribuțiilor, SGD-urile trebuie să utilizeze, pe cât posibil, informațiile care le sunt deja disponibile sau cele solicitate de la instituțiile membre de către autoritățile competente în cadrul obligațiilor de raportare ale acestora. Trebuie să se asigure un echilibru între solicitarea informațiilor necesare pentru calcularea contribuțiilor și evitarea solicitărilor de informații nejustificat de împovărătoare de la instituțiile membre.

28. SGD-urile trebuie să solicite date care nu sunt raportate deja în mod regulat doar dacă informațiile respective sunt necesare pentru stabilirea riscului pe care îl prezintă instituțiile membre pentru SGD în cauză.

29.În cazul în care SGD nu colectează informații direct de la instituțiile membre, ci se bazează pe informațiile oferite de către autoritatea competentă, trebuie să existe fie dispoziții legale, fie

mecanisme formale astfel încât informațiile solicitate pentru administrarea contribuțiilor să fie colectate și transmise cu promptitudine.

Principiul 7: informațiile confidențiale trebuie să fie protejate

30.SGD-urile trebuie să păstreze confidențialitatea informațiilor utilizate la calcularea contribuțiilor, care în alte condiții nu sunt făcute publice. Însă SGD-urile trebuie să facă publică cel puțin descrierea metodei de calcul și parametrii formulei de calcul, inclusiv indicatorii de risc, însă nu neapărat ponderile acestora. În schimb, rezultatele clasificării din punct de vedere al riscului și componentele acestora pentru o anumită instituție membră trebuie să fie făcute cunoscute instituției în cauză, nu publicului.

Principiul 8: metodele de calcul trebuie să fie în concordanță cu datele istorice relevante

31.În cazul în care SGD are acces la datele istorice relevante ale instituțiilor financiare, aceasta trebuie să utilizeze datele respective atunci când calibrează și recalibrează parametrii metodelor de calcul. În acest sens, datele istorice pot include: (i) date despre cazuri de intrare în dificultate a instituțiilor și despre situații în care o instituție a fost susceptibilă de a intra în dificultate dar intrarea în dificultate a fost evitată prin acțiuni ale autorităților publice sau alte situații când riscurile pe care le prezintă instituțiile membre pentru SGD-uri s-au materializat; și (ii) date privind ratele de recuperare ale SGD-urilor în urma unor astfel de evenimente.

32.Trebuie să se aducă rectificări adecvate la metodele de calcul în cazul în care se produc schimbări de reglementare sau instituționale (de exemplu, o schimbare a nivelurilor minime ale cerințelor în materie de capital reglementat).

33.Înainte de revizuirea prezentului ghid în 2017, autoritățile competente trebuie să compare rezultatele obținute prin aplicarea metodelor de calcul cu evaluarea riscurilor întreprinsă de acestea în cadrul SREP. Această comparație trebuie făcută în mod holistic (de exemplu, prin folosirea de eşantioane). Autoritățile competente trebuie să informeze ABE cu privire la rezultatul holistic al acestei comparații și la discrepanțele observate.

Partea III - Elemente obligatorii ale metodelor de calcul

34.Elementele esențiale ale fiecărei metode de calcul al contribuțiilor în funcție de risc la SGD-uri trebuie să cuprindă: (i) formula de calcul; (ii) pragurile pentru ponderi ale riscului agregat; (iii) categorii de risc și indicatori principali de risc. Aceste elemente sunt descrise în paragrafele următoare.

Elementul 1. Formula de calcul

35.Contribuțiile anuale la o SGD ale fiecărei instituții membre trebuie să fie calculate cu ajutorul formulei indicate mai jos.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Unde:

C_i	=	Contribuția anuală din partea instituției membre „i”
CR	=	Cota contribuției (identică pentru toate instituțiile membre într-un an dat)
ARW_i	=	Ponderea riscului agregat pentru instituția membră „i”
CD_i	=	Depozite acoperite pentru instituția membră „i”
μ	=	Coeficient de ajustare (identic pentru toate instituțiile într-un an dat)

(a) Cota contribuției (CR)

36. Cota contribuției reprezintă procentul care trebuie plătit de către o instituție membră cu o pondere a riscului agregat (ARW) care este echivalentă cu 100% (mai exact, dacă se presupune că nu există o diferențiere a riscurilor) pentru a atinge nivelul țintă anual. În perioada inițială, calibrarea cotei contribuției trebuie să asigure atingerea nivelului țintă și repartizarea cât mai uniform posibil a contribuțiilor anuale în timp.
37. Nivelul țintă anual trebuie să fie stabilit cel puțin prin împărțirea cuantumului resurselor financiare pe care SGD trebuie să le mai colecteze pentru a atinge nivelul țintă în perioada de acumulare rămasă (exprimată în ani) pentru a atinge nivelul țintă. Însă această formulă nu aduce atingere puterii discreționare a statelor membre de a prevedea ca SGD-urile să continue să colecteze contribuții *ex-ante* chiar și după atingerea nivelului țintă.
38. Conform articolului 10 alineatul (2) al patrulea paragraf din Directiva 2014/49/UE, atunci când se stabilește nivelul țintă anual, SGD sau autoritatea desemnată trebuie să țină cont și de faza ciclului economic și de impactul prociclic pe care îl pot avea contribuțiile asupra poziției financiare a instituțiilor membre. Ajustarea ciclică obținută prin creșterea sau scăderea nivelului țintă anual trebuie să fie stabilită astfel încât să se evite colectarea de contribuții excesive în perioadele de declin economic și să se permită o acumulare mai rapidă a fondului SGD în perioadele de ascensiune economică. Ajustarea ciclică trebuie să țină cont de analiza riscurilor realizată de către autoritățile macroprudențiale desemnate relevante și să reflecte condițiile economice actuale și perspectivele pe termen mediu deoarece s-ar putea ca dificultățile economice persistente să nu justifice contribuții scăzute pe o perioadă nedeterminată. Autoritățile competente care au aprobat o metodă proprie bazată pe risc în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2014/49/CE pot solicita modificarea metodei de calcul pentru a reflecta în mod corespunzător evoluțiile ciclului economic de la data aprobării inițiale a metodei. Ajustarea ciclică poate să ia în calcul, de asemenea, evoluția estimată a bazei depozitelor acoperite.
39. Cota contribuției trebuie să fie stabilită anual de către o SGD prin împărțirea nivelului țintă anual la suma depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor sale membre.
40. În cazul în care, ulterior unei solicitări de contribuții, datele aferente unor instituții necesită să fie actualizate (de exemplu, pentru a corecta erori de contabilitate), SGD trebuie să poată amâna ajustarea până la următoarea solicitare de contribuții.

Caseta 1 - exemplu: Efectul variațiilor cuantumului depozitelor acoperite (CD) asupra nivelului țintă, a nivelului țintă anual și a cotei contribuției (CR)

Tabelul următor prezintă evoluția cuantumului depozitelor acoperite pe o perioadă de patru ani consecutivi în cazul tuturor instituțiilor membre afiliate la o anumită SGD. Acesta indică nivelurile țintă aferente pentru fondurile SGD calculate pe baza cuantumului actual al depozitelor acoperite.

An	Depozite acoperite (CD)(milioane euro)	Nivel țintă (CD × 0,8%)(milioane euro)
Anul 20X1	1 000 000	8 000
Anul 20X2	1 200 000	9 600
Anul 20X3	1 300 000	10 400
Anul 20X4	1 100 000	8 800

Pentru fiecare an, calcularea nivelului țintă anual și a cotei contribuției (CR) trebuie să se realizeze astfel cum este descris mai jos în contextul următoarelor ipoteze:

- În anul 20X1, SGD începe să colecteze contribuții *ex-ante* de la instituțiile membre cu scopul de a atinge nivelul țintă în termen de 10 ani;
- contribuțiile trebuie să fie repartizate pe intervalul de 10 ani cât mai uniform posibil; și
- în fiecare an, contribuțiile colectate de SGD sunt echivalente cu nivelul țintă anual stabilit pentru anul respectiv.

Anul 20X1

Nivelul țintă anual₁ = 1/10 × Nivel țintă₁ = 1/10 × 8 000 EUR = 800 EUR

CR₁ = Nivel țintă anual₁/CD₁ = 800 EUR/1 000 000 EUR = 0,00080 = 0,080%

La sfârșitul anului 20X1, fondurile disponibile ale SGD se ridică la 800 EUR.

Anul 20X2

Nivel țintă anual₂ = 1/9 × (Nivel țintă₂ – Fonduri deja disponibile ale SGD) = 1/9 × (9 600 EUR - 800 EUR) = 8 800 EUR/9 = 978 EUR

CR₂ = Nivel țintă anual₂/CD₂ = 978 EUR/ 1 200 000 EUR = 0,00081 = 0,081%

La sfârșitul anului 20X2, fondurile disponibile ale SGD se ridică la 1 778 EUR (=800 EUR + 978 EUR).

Anul 20X3

Nivel țintă anual₃ = 1/8 × (Nivel țintă₃ – Fonduri deja disponibile ale SGD) = 1/8 × (10 400 EUR - 1 778 EUR) = 8 622 EUR/8 = 1 078 EUR

CR₃ = Nivel țintă anual₃/CD₃ = 1 078 EUR/1 300 000 EUR = 0,00083 = 0,083%

La sfârșitul anului 20X3, fondurile disponibile ale SGD se ridică la 2 856 EUR (= 1 778 EUR + 1 078 EUR).

Anul 20X4

Nivel țintă anual₄ = 1/7 × (Nivel țintă₄ – Fonduri deja disponibile ale SGD) = 1/7 × (8 800 EUR - 2 856 EUR) = 5 944 EUR/7 = 849 EUR

$$CR_4 = \text{Nivel țintă anual}_4 / CD_4 = 849 \text{ EUR} / 1\,100\,000 \text{ EUR} = 0,00077 = 0,077\%$$

La sfârșitul anului 20X4, fondurile disponibile ale SGD se ridică la 3 705 EUR (= 2 856 EUR + 849 EUR).

(b) Ponderea riscului agregat (ARW)

41. Ponderea riscului agregat pentru o instituție membră „i” (ARW_i) trebuie să fie atribuită pe baza scorului agregat de risc pentru instituția respectivă (ARS_i).
42. ARS_i se calculează prin adunarea tuturor scorurilor de risc ale indicatorilor individuali ajustate cu ponderea indicatorilor corespunzători. Două metode diferite pentru calcularea ARS_i și atribuirea ARW_i instituției membre pe baza ARS_i propriu sunt metoda încadrării în grupe de risc („bucket”) și metoda scării progresive, care sunt prezentate mai detaliat în anexa 1. SGD-urile trebuie să aleagă metoda de calcul după ce iau în considerare caracteristicile sectorului bancar național și gradul de eterogenitate la nivelul instituțiilor.

(c) Coeficientul de ajustare (μ)

43. Conform articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE, resursele financiare disponibile ale unei SGD trebuie să atingă cel puțin nivelul țintă prevăzut de Directiva 2014/49/UE într-o perioadă de 10 ani. Conform principiului prevăzut la alineatul (20), aceste contribuții trebuie să fie repartizate cât mai uniform posibil în timp până când se atinge nivelul țintă, însă trebuie să se țină seama în mod corespunzător de faza ciclului economic și de impactul prociclic al contribuțiilor asupra poziției financiare a instituțiilor.
44. Dacă suma contribuțiilor anuale ale tuturor instituțiilor membre se bazează doar pe CD_i , ARW_i și cota fixă a contribuției (CR), cuantumul contribuțiilor dintr-un anumit an ar putea fi mai mare sau mai mic decât nivelul țintă anual stabilit pentru anul respectiv. Pentru a corecta discrepanța, trebuie să se utilizeze un coeficient de ajustare (μ). Coeficientul trebuie să ajusteze cuantumul contribuțiilor totale (C) pentru a atinge nivelul țintă în cazul în care, în caz contrar, contribuțiile totale ar fi prea mari sau prea reduse.

Caseta 2 - Exemplu de aplicare a formulei de calcul

Calcululele din acest exemplu sunt efectuate în scop ilustrativ pentru un stat membru A în anul 20X1. Există numai trei instituții de credit și o SGD în statul membru respectiv, iar cuantumul total al depozitelor acoperite de SGD este de 1 500 000 EUR. Se presupune că anul 20X1 este primul an în care SGD din statul membru A începe să colecteze contribuții *ex-ante* de la instituții care atrag depozite pentru a atinge nivelul țintă de 0,8% din depozitele acoperite în 10 ani (mai exact până în anul 20X11). Prin urmare, conform cerințelor de repartizare a contribuțiilor cât mai uniform posibil, nivelul țintă anual care reprezintă contribuțiile anuale totale (C) ale tuturor instituțiilor din statul membru A în anul 20X1 trebuie să fie de aproximativ 1/10 din nivelul țintă. Cota contribuției (CR) se ridică în acest caz la 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8\%$). Contribuțiile anuale totale pentru anul 20X1 trebuie să fie calculate după cum urmează: $C = 1\,500\,000 \text{ EUR} \times (0,0008) = 1\,200 \text{ EUR}$.

Tabelul de mai jos prezintă defalcarea depozitelor acoperite totale și contribuțiile aferente neajustate în funcție de risc ale instituțiilor din statul membru A în anul 2X01.

Contribuții neajustate în funcție de risc în statul membru A în anul 2X01

Instituție	Depozite acoperite (EUR)	Contribuții neajustate în funcție de risc (EUR)
Instituția 1	200,000	160 (= 200,000 × 0.0008)
Instituția 2	400,000	320 (= 400,000 × 0.0008)
Instituția 3	900,000	720 (= 900,000 × 0.0008)
Total	1,500,000	1,200 (= 1,500,000 × 0.0008)

Metoda de calcul al contribuțiilor în funcție de risc adoptată în statul membru A se bazează pe patru clase diferite de risc, cu ponderi diferite ale riscului agregat (ARW) atribuite fiecărei clase de risc după cum urmează: 75% pentru instituția cu cel mai scăzut profil de risc, 100% pentru instituții cu profil de risc mediu, 120% pentru instituții riscante și 150% pentru cele mai riscante instituții.

Următoarea formulă se utilizează pentru a calcula contribuțiile anuale pentru instituții individuale „i”:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Scenariul 1: instituții cu risc relativ ridicat în anul 2X01

În scenariul 1, ARW_i pentru instituțiile 1, 2 și 3 este de 75%, 150% și, respectiv, 120%. După ce se aplică doar factorul de ajustare în funcție de risc pe baza ARW, valoarea contribuțiilor anuale totale ale tuturor instituțiilor din statul membru A este de 1 464 EUR, ceea ce înseamnă mai mult decât nivelul planificat al contribuțiilor anuale totale (1 200 EUR), astfel cum este ilustrat în tabelul de mai jos.

Contribuții ajustate în funcție de risc în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 1

Instituția	CD_i (EUR)	ARW_i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Instituția 2	400,000	150%	480 (= 400,000 × 0.0008 × 1.50)
Instituția 3	900,000	120%	864 (= 900,000 × 0.0008 × 1.20)
Total	1,500,000		1,464

Prin urmare, trebuie să se folosească un coeficient de ajustare μ pentru a asigura un nivel al contribuțiilor anuale totale (mai exact, suma tuturor contribuțiilor individuale) egal cu 1/10 din nivelul țintă. În acest caz, coeficientul de ajustare care va fi aplicat tuturor instituțiilor poate fi calculat ca $\mu_1 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,464 \text{ EUR} = 0,82$. Estimările pentru contribuțiile ajustate în funcție de risc după aplicarea coeficientului de ajustare μ_1 sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Contribuții ajustate în funcție de risc rectificate în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 1

Instituția	CD _i (EUR)	ARW _i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)	Coeficient de ajustare μ_i	Contribuții ajustate în funcție de risc finale (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	120	0.82	98 (= 120 × 0.82)
Instituția 2	400,000	150%	480	0.82	394 (= 480 × 0.82)
Instituția 3	900,000	120%	864	0.82	708 (= 864 × 0.82)
Total	1,500,000		1,464		1,200

Scenariul 2: instituții cu risc relativ scăzut în anul 2X01

În scenariul 2, ARW_i pentru instituțiile 1, 2 și 3 este de 75%, 120% și, respectiv, 75%. Atunci când se aplică doar factorul de ajustare în funcție de risc (ARW), contribuția anuală totală a tuturor instituțiilor din statul membru A este de 1 044 EUR, aceasta fiind mai mică decât nivelul planificat al contribuției anuale totale de 1 200 EUR.

Contribuții ajustate în funcție de risc în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 2

Instituția	CD _i (EUR)	ARW _i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Instituția 2	400,000	120%	384 (= 400,000 × 0.0008 × 1.20)
Instituția 3	900,000	75%	540 (= 900,000 × 0.0008 × 0.75)
Total	1,500,000		1,044

Coeficientul de ajustare μ se aplică astfel încât contribuția anuală totală să fie echivalentă cu 1/10 din nivelul țintă. În acest scenariu, coeficientul de ajustare care va fi aplicat tuturor instituțiilor poate fi calculat ca $\mu_2 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,044 \text{ EUR} = 1,15$. Deoarece suma contribuțiilor ajustate în funcție de risc este mai mică decât nivelul țintă anual, coeficientul de ajustare este mai mare decât 1.

Contribuții ajustate în funcție de risc rectificate în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 2

Instituția	CD _i (EUR)	ARW _i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)	Coeficient de ajustare μ_i	Contribuții ajustate în funcție de risc finale (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	120	1.15	138 (= 120 × 1.15)
Instituția 2	400,000	120%	384	1.15	442 (= 384 × 1.15)
Instituția 3	900,000	75%	540	1.15	620 (= 540 × 1.15)
Total	1,500,000		1,044		1,200

Scenariul 3: nivelul țintă anual ajustat pentru a reflecta mediul macroprudențial

În scenariul 3, ARW_i pentru instituțiile 1, 2 și 3 este de 75%, 150% și, respectiv, 120%. Piața financiară din statul membru A se confruntă cu volatilitatea, aceasta determinând o creștere a pierderilor rezultate din credite pentru instituții nu doar pe un anumit segment, ci în întregul

sistem bancar. Se decide să se reducă nivelul țintă anual pentru a se evita răspândirea contagiunii la ceilalți membri ai SGD. S-a decis ca, în anul 2X01, nivelul țintă anual să fie de 75% din cota de 1/10 din nivelul țintă general, acesta fiind așadar de 900 EUR (1 200 EUR x 0,75). În acest caz, cota contribuției se ridică așadar la 0,0006 (CR = (1/10 × 0,75%) x 0,8%).

Contribuții ajustate în funcție de risc în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 3

Instituția	CD _i (EUR)	ARW _i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	90 (= 200,000 × 0.0006 × 0.75)
Instituția 2	400,000	150%	360 (= 400,000 × 0.0006 × 1.50)
Instituția 3	900,000	120%	648 (= 900,000 × 0.0006 × 1.20)
Total	1,500,000		1,098

Coeficientul de ajustare μ se aplică astfel încât contribuția anuală totală să fie echivalentă cu 75% din cota de 1/10 din nivelul țintă. În acest scenariu, coeficientul de ajustare care va fi aplicat tuturor instituțiilor poate fi calculat ca $\mu_3 = 900 \text{ EUR} / 1\,098 \text{ EUR} = 0,82$. Estimările pentru contribuțiile ajustate în funcție de risc după aplicarea coeficientului de ajustare μ_3 sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Contribuții ajustate în funcție de risc rectificate în statul membru A în anul 2X01 în scenariul 3

Instituția	CD _i (EUR)	ARW _i	Contribuții ajustate în funcție de risc (EUR)	Coeficient de ajustare μ_i	Contribuții ajustate în funcție de risc finale (EUR)
Instituția 1	200,000	75%	90	0.82	74 (= 90 × 0.82)
Instituția 2	400,000	150%	360	0.82	295 (= 360 × 0.82)
Instituția 3	900,000	120%	648	0.82	531 (= 648 × 0.82)
Total	1,500,000		1,098		900

Coeficientul de ajustare μ poate fi stabilit după ce toate instituțiile membre se încadrează în clase de risc și se atribuie ponderile riscului agregat (care reflectă profilul de risc al acestora). Dacă, după efectuarea calculelor de către SGD-uri, unele instituții își actualizează datele utilizate pentru clasificarea în funcție de risc (de exemplu, pentru a corecta erori contabile din perioade de raportare anterioare), SGD-urile trebuie să poată să amâne ajustarea până la următoarea solicitare de contribuții. Practic, aceasta va însemna că, spre exemplu, atunci când o instituție a contribuit prea puțin din cauză că a folosit date incorecte, următoarea sa contribuție va include valoarea lipsă din anul anterior (anul 1) și suma corectă pentru anul curent (anul 2). În acest scenariu, în anul 1, toate celelalte instituții au contribuit mai mult decât ar fi trebuit, iar contribuțiile lor din anul 2 vor fi ajustate pentru a compensa surplusul plătit în anul 1.

Elementul 2. Praguri pentru ponderile riscului agregat (ARW)

45. Pentru a ajuta la reducerea hazardului moral, ponderile ARW trebuie să reflecte diferențele dintre riscurile pe care le prezintă diferite instituții membre. În cazul în care metoda de calcul utilizează clase de risc cu diferite ponderi ARW atribuite acestora (metoda încadrării în grupe

de risc), trebuie stabilite valori specifice ale ARW valabile pentru fiecare clasă de risc. În cazul în care metoda de calcul urmează metoda scării progresive în locul unui număr fix de clase de risc, trebuie să se stabilească limitele superioare și inferioare ale ponderilor ARW.

46. Cea mai redusă pondere ARW trebuie să fie cuprinsă între 50% și 75%, iar cea mai mare pondere ARW, între 150% și 200%. Se poate stabili un interval mai mare dacă se justifică faptul că intervalul limitat la 50% - 200% nu reflectă suficient diferențele dintre modelele de afaceri și profilurile de risc ale instituțiilor membre și că s-ar genera hazard moral dacă se grupează artificial instituții membre cu profiluri de risc foarte diferite.
47. SGD-urile trebuie să depună eforturi pentru a asocia ARW cu scorurile agregate de risc (ARS) astfel încât să fie posibilă încadrarea instituțiilor membre în clasele cu cea mai redusă și cea mai ridicată pondere ARW și popularea diferitelor clase de risc. În mod specific, SGD trebuie să evite calibrarea modelului astfel încât aproape toate instituțiile membre, chiar dacă prezintă profiluri de risc semnificativ diferite, să fie încadrate doar într-o singură clasă de risc (spre exemplu, clasa de risc pentru instituții cu profil de risc mediu). Însă, aceasta nu înseamnă că SGD trebuie neapărat să utilizeze în fiecare an întregul interval și să atribuie instituțiilor ARW corespunzătoare celei mai mici și celei mai mari valori din interval.

Elementul 3. Categoriile de risc și indicatorii principali de risc

Categoriile de indicatori de risc

48. Calcularea ponderii riscului agregat (ARW_i) pentru o instituție membră distinctă trebuie să aibă la bază un set de indicatori de risc din fiecare dintre următoarele categorii de risc:
- capital;
 - lichiditate și finanțare;
 - calitatea activelor;
 - modelul de afaceri și managementul.
 - Eventuale pierderi pentru SGD
49. În cadrul fiecărei categorii, metoda de calcul trebuie să includă indicatorii principali de risc menționați în tabelul 1. Cu titlu de excepție, autoritățile competente pot să excludă sau să permită SGD să excludă, pentru anumite tipuri de instituții, un indicator principal dacă aceasta se justifică prin faptul că indicatorul nu este disponibil datorită caracteristicilor legale sau regimului de supraveghere al instituțiilor în cauză.
50. În cazul în care autoritățile competente sau SGD-urile elimină un indicator principal de risc pentru un anumit tip de instituție, acestea trebuie să depună eforturi pentru a utiliza cel mai adecvat substitut pentru indicatorul eliminat. Acestea trebuie să se asigure că riscurile pe care le prezintă instituția pentru sistem se reflectă în alți indicatori utilizați. De asemenea, acestea trebuie să aibă în vedere necesitatea de a asigura condiții de concurență echitabile față de alte instituții pentru care indicatorul exclus este disponibil.
51. Categoriile de risc și indicatorii principali sunt descriși în tabelul 1 de mai jos. Indicatorii principali de risc sunt, de asemenea, descriși mai detaliat în anexa 2.

Tabelul 1. Categoriile de risc și indicatorii principali de risc

Categoriile de risc	Descrierea categoriilor de risc și a indicatorilor principali de risc
A. Probabilitatea de intrare în dificultate	
1. Capital	<p>Indicatorii de capital reflectă nivelul capacității instituției de a absorbi pierderea. Nivelurile mai mari de capital deținute de către instituție indică faptul că aceasta are o capacitate mai bună de a absorbi pierderile la nivel intern (cu reducerea riscurilor care decurg din profilul de risc ridicat al instituției), reducând astfel probabilitatea de intrare în dificultate. Prin urmare, instituțiile cu valori mai mari ale indicatorilor de capital trebuie să contribuie mai puțin la SGD-uri.</p> <p>Indicatorii principali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rata efectului de levier⁶ și - rata de acoperire a capitalului sau rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1).
2. Lichiditate și finanțare	<p>Indicatorii de lichiditate și de finanțare măsoară capacitatea instituției de a-și îndeplini obligațiile pe termen scurt și lung atunci când acestea devin exigibile fără a afecta negativ situația sa financiară. Nivelurile scăzute de lichiditate indică un risc de incapacitate din partea instituției de a-și îndeplini obligațiile privind fluxul de numerar și nevoile de garanții actuale și viitoare, prevăzute sau neprevăzute.</p> <p>Indicatorii principali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - indicator de acoperire a necesarului de lichiditate⁷ (LCR) și - indicator de finanțare stabilă netă⁸ (NSFR)
3. Calitatea activelor	<p>Indicatorii calității activelor demonstrează măsura în care instituția este susceptibilă de a se confrunta cu pierderi rezultate din credite. Pierderile mari rezultate din credite pot provoca probleme financiare care cresc probabilitatea de intrare în dificultate a instituției. De exemplu, o rată ridicată a creditelor neperformante (NPL) indică faptul că instituția este mai susceptibilă de a suferi pierderi semnificative și, în consecință, de a necesita intervenția SGD; prin urmare, aceasta justifică contribuții mai mari la SGD.</p> <p>Indicator principal:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rata creditelor neperformante (NPL).
4. Modelul de afaceri și managementul	<p>Această categorie de risc ține cont de riscul asociat modelului de afaceri și planurilor strategice curente ale instituției și reflectă calitatea guvernancei interne și a procedurilor de control interne ale instituției.</p> <p>De exemplu, indicatorii modelului de afaceri pot include indicatorii privind</p>

⁶ Trebuie să se utilizeze rata fondurilor proprii de nivel 1/total active, până când definiția ratei efectului de levier devine pe deplin aplicabilă conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

⁷ Trebuie să se utilizeze, dacă există, o definiție națională a indicatorului de lichiditate, precum Active lichide/Total active, până când măsurile din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 devin pe deplin aplicabile.

⁸ Indicatorul NSFR trebuie să fie aplicat imediat ce definiția acestuia devine pe deplin aplicabilă, astfel cum se stabilește prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

	<p>profitabilitatea, bilanțul și concentrarea expunerii:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Indicatorii de profitabilitate oferă informații privind capacitatea instituției membre de a genera profit. Profitabilitatea scăzută sau pierderile suferite de către instituție indică faptul că aceasta s-ar putea confrunta cu probleme financiare care pot determina intrarea în dificultate a acesteia. Însă și profiturile mari și nesustenabile pot indica un risc ridicat. Pentru a evita măsurătorile de la un anumit moment, indicatorii de profitabilitate trebuie să fie calculați ca valori medii pe o perioadă de cel puțin 2 ani. Aceasta va reduce efectele prociclice și va reflecta mai bine viabilitatea surselor de venit. Pentru instituțiile care au restricții asupra nivelului lor de profitabilitate din cauza unor dispoziții legale naționale sau ca urmare a statutului acestora, acest indicator poate fi ignorat sau calibrat în raport cu grupul instituțiilor asemănătoare care are restricții similare. – Indicatorii privind bilanțul pot oferi informații privind o eventuală creștere excesivă a activelor totale, a anumitor portofolii sau segmente. Acești indicatori pot include, de asemenea, măsura relativă a ponderii activelor ponderate la risc în activele totale. – Indicatorii de concentrare pot oferi informații privind concentrările sectoriale sau geografice excesive ale expunerilor instituției. <p>Printre alte eventuale tipuri de indicatori de risc din această categorie se află: indicatori care măsoară eficiența economică sau sensibilitatea la riscul de piață, sau indicatori de piață.</p> <p>Indicatorii de management introduc factori calitativi în clasificarea instituțiilor în funcție de risc pentru a reflecta calitatea mecanismelor lor de guvernare internă. În mod specific, indicatorii calitativi pot fi stabiliți pe baza verificărilor off-site sau on-site efectuate de către SGD-uri, a chestionarelor speciale concepute în acest scop de către SGD-uri și/sau a evaluării cuprinzătoare a guvernării interne a instituțiilor reflectată în SREP.</p> <p>Indicatori principali:</p> <ul style="list-style-type: none"> - active ponderate la risc/active totale și - rentabilitatea activelor (RoA).
B. Eventuale pierderi pentru SGD	
<p>5. Eventuale pierderi pentru SGD</p>	<p>Această categorie de risc reflectă riscul de pierdere al SGD dacă o instituție membră intră în dificultate. Măsura în care activele instituției sunt grevate de sarcini⁹ va avea un impact specific deoarece grevarea de sarcini va reduce perspectiva SGD de a recupera suma plătită, în situația falimentului instituției.</p> <p>Indicator principal:</p> <ul style="list-style-type: none"> - active negrevate de sarcini / depozite acoperite.

⁹ Definiția activelor grevate de sarcini în sensul ghidului ABE pentru publicarea activelor grevate și negrevate de sarcini se stabilește în felul următor: „un activ trebuie să fie considerat ca fiind grevat de sarcini dacă a fost gajat sau face obiectul unui aranjament de garantare, de acoperire cu garanții reale (colateralizare) sau de îmbunătățire a calității creditului oricărei tranzacții din bilanț sau din afara bilanțului, din care nu poate fi retras în mod liber (de exemplu, atunci când este constituit ca garanție în scopul finanțării)”.

Indicatori suplimentari de risc

52. Pe lângă indicatorii principali de risc, SGD-urile pot include indicatori suplimentari de risc care sunt relevanți pentru stabilirea profilului de risc al instituțiilor membre.
53. Indicatorii suplimentari de risc trebuie să fie încadrați în categoriile corespunzătoare de risc conform tabelului 1. Numai în cazurile în care indicatorii suplimentari nu se încadrează în descrierea niciunei alte categorii de risc, aceștia trebuie încadrați la categoria „Riscul modelului de afaceri și managementului”.
54. Fiecare SGD trebuie să își stabilească propriul set de indicatori de risc pentru a reflecta diferențele dintre profilurile de risc ale instituțiilor sale membre. Anexa 3 prezintă o listă cu exemple de indicatori suplimentari cantitativi și calitativi de risc cu o descriere detaliată.

Ponderi pentru indicatori și categorii de risc

55. Suma ponderilor atribuite tuturor indicatorilor de risc în cadrul metodei de calcul al contribuțiilor la SGD-uri trebuie să fie egală cu 100%.
56. Atunci când se atribuie ponderi anumitor indicatori de risc, trebuie să se păstreze ponderile minime pentru categoriile de risc și indicatorii principali de risc, astfel cum este indicat în tabelul 2.

Tabelul 2. Ponderi minime pentru categorii de risc și indicatori principali de risc

Categoriile de risc și indicatori principali de risc	Ponderi minime
1. Capital	18%
1.1. Rata efectului de levier	9%
1.2. Rata de acoperire a capitalului sau rata CET1	9%
2. Lichiditate și finanțare	18%
2.1. LCR	9%
2.2. NSFR	9%
3. Calitatea activelor	13%
3.1. Indicatorul NPL	13%
4. Modelul de afaceri și managementul	13%
4.1. RWA/Total active	6,5%
4.2. RoA	6,5%
5. Eventuale pierderi pentru SGD	13%
5.1. Active negrevate de sarcini / Depozite acoperite	13%
Total	75%

57. Suma ponderilor minime prevăzute în prezentul ghid pentru categoriile de risc și indicatorii principali de risc se ridică la 75% din totalul ponderilor. SGD-urile trebuie să repartizeze ponderea rămasă de 25% între categoriile de risc menționate în tabelul 1.
58. SGD trebuie să aloce partea flexibilă de 25% din totalul ponderilor prin repartizarea acestora între indicatorii suplimentari de risc și/sau prin creșterea ponderilor minime ale indicatorilor principali de risc cu îndeplinirea următoarelor condiții:
- să se păstreze ponderile minime ale categoriilor de risc și indicatorilor principali de risc;
 - în cazul în care se utilizează numai indicatori principali de risc în metoda de calcul, ponderea flexibilă de 25% trebuie să fie alocată între categoriile de risc în felul următor: „Capital” - 24%; „Lichiditate și finanțare” - 24%; „Calitatea activelor” - 18%; „Modelul de afaceri și managementul” - 17%; și „Eventuala utilizare a fondurilor SGD” - 17%;
 - ponderea oricărui indicator suplimentar sau creșterea ponderii unui indicator principal de risc nu trebuie să depășească 15%, cu excepția indicatorilor suplimentari calitativi de risc care reprezintă rezultatul unei evaluări cuprinzătoare a profilului de risc și a managementului riscurilor instituției membre (inclus în categoria de risc „Modelul de afaceri și managementul”) și a cazurilor prevăzute la alineatul (▼C1 59 ▼O).
59. În cazul în care nu se utilizează un indicator principal, ponderea minimă a indicatorului principal rămas din aceeași categorie de risc trebuie să fie egală cu ponderea minimă totală pentru această categorie de risc.
60. În cazul în care există un singur indicator principal într-o categorie, care nu este utilizat, acesta trebuie să fie înlocuit cu un substitut având aceeași pondere minimă ca și indicatorul principal.

Caseta 3 - Exemplu de aplicare a flexibilității la atribuirea ponderii de 25% între categorii de risc și indicatori principali de risc

Scenariul 1

Se utilizează toți indicatorii principali de risc și nu se includ indicatori suplimentari în metoda de calcul. Partea flexibilă de 25% a ponderilor este repartizată între indicatori principali de risc astfel încât să se păstreze proporțiile dintre ponderile minime pentru categorii de risc și indicatorii principali de risc (de exemplu, ponderea suplimentară aferentă capitalului se ridică la $6\% = 25\% \times (18\%/75\%)$).

Indicator de risc	Ponderi minime (1)	Ponderi flexibile (2)	Ponderi finale (1) + (2)
1. Capital	18%	+ 6%	24%
1.1. Rata efectului de levier	9%	+ 3%	12%
1.2. Rata de acoperire a capitalului sau ponderea CET1	9%	+ 3%	12%
2. Lichiditate și finanțare	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ 3%	12%
2.2. NSFR	9%	+ 3%	12%
3. Calitatea activelor	13%	+ 5%	18%
3.1. Indicatorul NPL	13%	+ 5%	18%
4. Modelul de afaceri și managementul	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA/Total active	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Eventuale pierderi pentru SGD	13%	+ 4%	17%
5.1. Active negrevate de sarcini / Depozite acoperite	13%	+ 4%	17%
Total	75%	+ 25%	100%

Scenariul 2

Unul dintre indicatorii principali de risc nu este disponibil (NSFR) într-o perioadă de tranziție și nu există niciun indicator suplimentar de risc inclus în metoda de calcul. Ponderea minimă atribuită indicatorului LCR s-ar ridica la 18% - ponderea totală pentru categoria de risc „Lichiditate și finanțare” (9% + 9%) a crescut cu încă 6% până la 24% - ponderea maximă pentru această categorie conform alineatului (57). Celelalte ponderi ar fi repartizate pentru indicatorii de risc în mod similar repartizării de la scenariul 1.

Indicator de risc	Ponderi minime (1)	Ponderi flexibile (2)	Ponderi finale (1) + (2)
1. Capital	18%	+ 6%	24%
1.1. Rata efectului de levier	9%	+ 3%	12%

1.2. Rata de acoperire a capitalului sau ponderea CET1	9%	+ 3%	12%
2. Lichiditate și finanțare	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ (6% + 9%)	24%
2.2. NSFR	9%	- 9%	N/A cazul
3. Calitatea activelor	13%	+ 5%	18%
3.1. Indicatorul NPL	13%	+ 5%	18%
4. Modelul de afaceri și managementul	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA/Total active	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Eventuale pierderi pentru SGD	13%	+ 4%	17%
5.1. Active negrevate de sarcini / Depozite acoperite	13%	+ 4%	17%
Total	75%	+ 25%	100%

Scenariul 3

Toți indicatorii principali de risc sunt utilizați în metoda de calcul, însă SGD ar dori să crească (cu 5%) ponderea unui indicator principal („Rata efectului de levier”) deoarece aceasta consideră că acest indicator este foarte eficient în previzionarea situațiilor de dificultate în rândul instituțiilor sale membre. Mai mult, SGD intenționează să includă doi indicatori suplimentari de risc (unul cu o pondere de 3% în categoria de risc „Calitatea activelor”, iar al doilea cu o pondere de 5% în categoria de risc „Modelul de afaceri și managementul”). Restul de 12% din ponderile flexibile va fi repartizat pentru toți ceilalți indicatori principali de risc astfel încât să se păstreze raportul dintre ponderile minime atribuite acestor indicatori.

Indicator de risc	Ponderi minime (1)	Ponderi flexibile (2)		Ponderi finale (1) + (2)
1. Capital	18%	+ 5%	+3%	26%
1.1. Rata efectului de levier	9%	+ 5%		14%
1.2. Rata de acoperire a capitalului sau ponderea CET1	9%		+ 3%	12%
2. Lichiditate și finanțare	18%		+ 3%	21%
2.1. LCR	9%		+ 1,5%	10,5%
2.2. NSFR	9%		+ 1,5%	10,5%
3. Calitatea activelor	13%	+ 3%	+ 2%	18%
3.1. Indicatorul NPL	13%		+ 2%	15%
3.2. Indicator suplimentar de risc (1)	Nu este cazul	+ 3%		3%
4. Modelul de afaceri și managementul	13%	+ 5%	+ 2%	20%
4.1. RWA/Total active	6,5%		+ 1%	7,5%
4.2. RoA	6,5%		+ 1%	7,5%

4.3. Indicator suplimentar de risc (2)	Nu este cazul	+ 5%		5%
5. Eventuale pierderi pentru SGD	13%		+ 2%	15%
5.1. Active negrevate de sarcini / Depozite acoperite	13%		+ 2%	15%
Total	75%	+ 13%	+ 12%	100%

Scenariul 4

Toți indicatorii principali de risc sunt utilizați în metoda de calcul, însă SGD ar dori să includă cinci indicatori suplimentari (un indicator în categoriile de risc „Capital”, „Calitatea activelor” și „Eventuale pierderi pentru SGD”, iar doi indicatori în categoria de risc „Modelul de afaceri și managementul”). Ponderile atribuite indicatorilor de risc sunt specificate în ultima coloană a tabelului de mai jos.

Indicator de risc	Ponderi minime (1)	Ponderi flexibile (2)	Ponderi finale (1) + (2)
1. Capital	18%	+ 5%	23%
1.1. Rata efectului de levier	9%		9%
1.2. Rata de acoperire a capitalului sau ponderea CET1	9%		9%
1.3. Indicator suplimentar de risc (1)	Nu este cazul	+ 5%	5%
2. Lichiditate și finanțare	18%		18%
2.1. LCR	9%		9%
2.2. NSFR	9%		9%
3. Calitatea activelor	13%	+ 5%	18%
3.1. Indicatorul NPL	13%		13%
3.2. Indicator suplimentar de risc (2)	Nu este cazul	+ 5%	5%
4. Modelul de afaceri și managementul	13%	+ 10%	23%
4.1. RWA/Total active	6,5%		6,5%
4.2. RoA	6,5%		6,5%
4.3. Indicator suplimentar de risc (3)	Nu este cazul	+ 5%	5%
4.4. Indicator suplimentar de risc (4)	Nu este cazul	+ 5%	5%
5. Eventuale pierderi pentru SGD	13%	+ 5%	18%
5.1. Active negrevate de sarcini / Depozite acoperite	13%		13%
5.3. Indicator suplimentar de risc (5)	Nu este cazul	+ 5%	5%
Total	75%	+ 25%	100%

Cerințe pentru indicatori de risc

61. Indicatorii de risc utilizați în metoda de calcul trebuie să acopere un spectru suficient de larg al surselor de risc.
62. Selecția indicatorilor de risc trebuie să fie conformă cu cele mai bune practici de management al riscurilor și cu cerințele prudențiale existente.
63. Pentru fiecare instituție membră, valorile indicatorilor de risc trebuie să fie calculate individual.
64. Însă, valoarea indicatorilor de risc trebuie să fie calculată la nivel consolidat în cazul în care statul membru exercită opțiunea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE de a permite casei centrale și tuturor instituțiilor de credit afiliate în mod permanent casei centrale, astfel cum este prevăzut la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să fie supuse la nivel agregat ponderii de risc stabilite pentru casa centrală și instituțiile afiliate acesteia pe baza consolidată.
65. În cazul în care o instituție membră a primit o derogare de la respectarea cerințelor de capital și/sau de lichiditate în mod individual conform articolului 7, 8 sau 21 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indicatorii de capital/lichiditate aferenți trebuie să fie calculați la nivel consolidat sau semiconsolidat.
66. Pentru a calcula valorile indicatorilor de risc pentru o perioadă dată, SGD trebuie să utilizeze:
- valoarea la sfârșitul perioadei (de exemplu, rezultatul net raportat la 31 decembrie pentru situația anuală a veniturilor) pentru poziții din situația anuală a veniturilor;
 - valoarea medie dintre începutul și sfârșitul perioadei de raportare (de exemplu, valoarea medie a activelor totale de la 1 ianuarie la 31 decembrie într-un an dat) pentru poziții din bilanț.

Partea IV - Elemente opționale ale metodelor de calcul

(i) Contribuția minimă

67. Conform articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, statele membre pot decide ca instituțiile de credit să plătească o contribuție minimă indiferent de quantumul depozitelor acoperite ale acestora.
68. În cazul în care un stat membru exercită opțiunea de a impune instituțiilor membre să plătească o contribuție minimă (MC) indiferent de quantumul depozitelor acoperite ale acestora, trebuie să se utilizeze următoarea formulă de calcul modificată pentru a calcula contribuțiile individuale:
- a. În cazurile în care contribuțiile minime sunt plătite de către fiecare instituție membră în plus față de contribuțiile acesteia în funcție de risc:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$
 - b. În cazurile în care contribuțiile minime sunt plătite doar de către acele instituții membre pentru care contribuțiile anuale în funcție de risc calculate după formula

standard [astfel cum este prevăzut la alineatul (35)] ar fi mai mici decât valoarea contribuției minime:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

Unde:

C_i	=	Contribuția anuală a unei instituții membre „i”
MC	=	Contribuția minimă
CR	=	Cota contribuției (aplicată tuturor instituțiilor membre într-un an dat)
ARW_i	=	Ponderea riscului agregat pentru o instituție membră „i”
CD_i	=	Depozite acoperite pentru o instituție membră „i”
μ	=	Coefficient de ajustare (aplicat tuturor instituțiilor într-un an dat).

69. Atunci când se stabilește o contribuție minimă, autoritățile competente și autoritățile desemnate trebuie să țină cont în mod corespunzător de riscul de hazard moral inerent stabilirii unor contribuții fixe și de riscul creării unor bariere la intrarea pe piața de servicii bancare.

(ii) Contribuții reduse pentru membrii unui SIP care este separat de SGD

70. Conform articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, statele membre pot decide ca membrii unui SIP să plătească contribuții mai mici la SGD. Astfel cum se reflectă în considerentul 12 din Directiva 2014/49/UE, această opțiune a fost introdusă pentru a recunoaște „scheme care protejează însăși instituția de credit și care garantează, în special, lichiditatea și solvabilitatea acesteia”.

71. În cazul în care un stat membru exercită această opțiune, ponderea riscului agregat (ARW) a unei instituții, care este și membră a unui SIP separat, poate fi redusă pentru a ține cont de protecția suplimentară asigurată de SIP. În acest caz, reducerea trebuie să fie pusă în aplicare prin includerea unui indicator suplimentar de risc asociat cu apartenența la SIP în categoria de risc „Modelul de afaceri și managementul” a metodei de calcul. Indicatorul de apartenență la SIP trebuie să reflecte protecția suplimentară a solvabilității și a lichidității oferită de sistem membrului în cauză, luând în considerare dacă valoarea fondurilor *ex-ante ale* SIP, care sunt disponibile imediat în scopul recapitalizării și al finanțării lichidității pentru a susține entitatea afectată dacă există probleme, este suficient de mare pentru a permite susținerea credibilă și eficace a entității respective. Angajamentele de finanțare suplimentară care pot fi solicitate la cerere și care sunt garantate prin rezervele de lichiditate deținute de membrii SIP în instituții centrale din cadrul SIP pot fi de asemenea luate în considerare. Nivelul de finanțare a SIP trebuie verificat în raport cu totalul activelor instituției membre a SIP.

(iii) Utilizarea fondurilor SGD pentru prevenirea intrării în dificultate

72. În cazul în care un stat membru permite unei SGD, inclusiv unui SIP recunoscut oficial drept SGD, să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri alternative pentru a preveni intrarea în dificultate a unei instituții de credit, SGD în cauză poate include un factor

suplimentar în propriul calculul în funcție de risc efectuat pe baza activelor ponderate la risc ale instituției. În acest caz, formula este următoarea:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

, unde A reprezintă valoarea activelor ponderate la risc ale instituției „i”.

73. Înainte de implementarea acestui factor suplimentar de către o SGD, autoritățile competente trebuie să evalueze, în cadrul procedurii de aprobare prevăzute la alineatul (14), dacă introducerea acestuia este proporțională cu riscul de necesitate a intervenției pentru a preveni intrarea în dificultate a instituțiilor peste limita de protecție a depozitelor acoperite.

(iv) Sectoarele cu grad scăzut de risc

74. Conform articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, statele membre pot să prevadă contribuții mai mici din partea instituțiilor care aparțin sectoarelor cu grad scăzut de risc reglementate prin dreptul intern.

75. Dacă un stat membru a impus restricții instituțiilor dintr-un anumit subsector printr-o reglementare astfel încât să se reducă semnificativ probabilitatea intrării în dificultate, contribuțiile la SGD ale acestor instituții pot fi reduse în mod proporțional în baza unei justificări adecvate.

76. Reducerile contribuțiilor din partea instituțiilor care aparțin sectoarelor cu grad scăzut de risc trebuie să fie permise pe baza datelor empirice care indică faptul că în cadrul acestor sectoare cu grad scăzut de risc, apariția situației de dificultate a fost invariabil mai rară față de alte sectoare. Contribuțiile reduse trebuie să fie stabilite de comun acord de către autoritatea competentă și autoritatea desemnată, după consultarea SGD.

77. Astfel de reduceri trebuie să fie integrate în metoda de calcul prin includerea unui indicator suplimentar de risc în categoria de risc „Modelul de afaceri și management”.

Titlul III – Dispoziții finale și implementarea

78. Autoritățile competente și autoritățile desemnate trebuie să implementeze prezentul ghid prin includerea acestuia în procesele și procedurile proprii de supraveghere până la sfârșitul anului 2015. De la această dată, contribuțiile care vor fi colectate de către SGD-uri trebuie să respecte prezentul ghid.

79. Însă, în cazul în care, conform articolului 20 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2014/49/UE, autoritățile corespunzătoare stabilesc că o SGD nu este încă în măsură să respecte articolul 13 din Directiva 2014/49/UE până la data de 3 iulie 2015, prezentul ghid trebuie implementat până la noua dată stabilită de către aceste autorități și, în orice caz, cel târziu până la data de 31 mai 2016.

Anexa 1 - Metode de calcul al ponderilor riscului agregat (ARW) și de stabilire a claselor de risc

(i) Metoda încadrării în grupe de risc

Indicatori individuali de risc

1. Prin metoda încadrării în grupe de risc, trebuie să se stabilească un număr fix de grupe pentru fiecare indicator de risc prin stabilirea limitelor superioare și inferioare pentru fiecare grupă de risc. Numărul de grupe pentru fiecare indicator de risc trebuie să fie de cel puțin două. Grupele trebuie să reflecte diferite niveluri de risc pe care le prezintă instituțiile membre (de exemplu, ridicat, mediu, scăzut) și care sunt evaluate pe baza anumitor indicatori.
2. Trebuie să se atribue un scor individual de risc (IRS) pentru fiecare grupă. Dacă valoarea indicatorului de risc este mai mare (mai mică) decât limita superioară (inferioară) a grupei cu cel mai ridicat (scăzut) nivel de risc, trebuie să i se atribue IRS al grupei superioare (inferioare) de risc.
3. Limitele grupelor trebuie să fie stabilite per bază relativă sau absolută, astfel:
 - atunci când se folosește baza relativă, scorurile IRS ale instituțiilor membre depind de poziția relativă a riscului față de alte instituții; în acest caz, instituțiile sunt repartizate uniform în grupe de risc, însemnând că instituții cu profiluri de risc similare pot ajunge în grupe diferite;
 - atunci când se folosește baza absolută, limitele grupelor sunt stabilite pentru a reflecta nivelul de risc corespunzător unui anumit indicator; în acest caz, toate instituțiile pot ajunge în aceeași grupă dacă prezintă un nivel similar al riscului.
4. Pentru fiecare indicator de risc, limitele grupelor stabilite pe bază absolută trebuie să asigure diferențierea suficientă și semnificativă a instituțiilor membre. Calibrarea limitelor trebuie să țină cont, dacă există, de cerințele de reglementare aplicabile instituțiilor membre și de datele istorice privind valorile indicatorului. SGD trebuie să evite calibrarea limitelor astfel încât toate instituțiile membre, în ciuda faptului că prezintă diferențe semnificative în domeniul măsurat prin indicatorul de risc specific, să fie încadrate în aceeași grupă.
5. Pentru fiecare indicator de risc, scorurile IRS atribuite grupelor trebuie să fie cuprinse între 0 și 100, unde 0 indică riscul cel mai scăzut și 100 riscul cel mai ridicat.

Caseta 4 - Exemple de atribuire a scorurilor grupelor pentru tipuri de indicatori de risc

Următoarele exemple ilustrează modul în care scorurile individuale de risc (IRS), care sunt cuprinse între 0 și 100, trebuie să fie atribuite diferitelor grupe pentru diferite tipuri de indicatori de risc.

Scenariul 1

Cinci grupe; un indicator de risc pentru care valorile mai mari indică un risc mai mare (de exemplu, indicatorul NPL)

Grupe	Limite	IRS
Grupa 1	< 2%	0
Grupa 2	$\leq 2 - 3,5\% <$	25
Grupa 3	$\leq 3,5 - 5\% <$	50
Grupa 4	$\leq 5 - 7\% <$	75
Grupa 5	$\geq 7\%$	100

Scenariul 2

Trei grupe; un indicator de risc pentru care valorile mai mari indică un risc mai mare (de exemplu, indicatorul NPL)

Grupe	Limite	IRS
Grupa 1	< 2%	0
Grupa 2	$\leq 2 - 7\% >$	50
Grupa 3	$\geq 7\%$	100

Scenariul 3

Patru grupe; un indicator de risc pentru care valorile mai mari indică un risc mai scăzut (de exemplu, indicatorul de lichiditate)

Grupe	Limite	IRS
Grupa 1	> 60%	0
Grupa 2	$< 40 - 60\% \leq$	33
Grupa 3	$< 20 - 40\% \leq$	66
Grupa 4	$\leq 20\%$	100

Scenariul 4

Două grupe; un indicator de risc cu valori binare care evidențiază caracterul neutru sau negativ în evaluarea profilului de risc (de exemplu, indicatorul de creștere excesivă a bilanțului)

Grupe	Limite	IRS
Grupa 1	< 15%	50
Grupa 2	$\geq 15\%$	100

Scenariul 5

Două grupe; un indicator de risc cu valori binare care evidențiază caracterul neutru sau pozitiv în evaluarea profilului de risc (de exemplu, instituția care aparține sectorului cu grad scăzut de risc reglementat prin dreptul intern trebuie să fie considerată ca fiind mai puțin riscantă, în timp ce instituțiile care nu aparțin sectoarelor cu grad scăzut de risc trebuie să fie considerate ca prezentând un risc mediu).

Grupa	Limite	IRS
Grupa 1	Instituția care aparține unui sector cu grad scăzut de risc	0
Grupa 2	Instituția care nu aparține sectorului cu grad scăzut de risc	50

Scenariul 6

Trei grupe; un indicator de risc cu interpretare non-standard a rezultatelor (de exemplu, RoA), unde atât valorile negative (pierderi), cât și valorile excesive ale indicatorului pot indica faptul că instituția are un profil de risc ridicat.

Grupa	Limite	IRS
Grupa 1	$\leq 0 - 2\% \leq$	0
Grupa 2	$< 2 - 15\% \leq$	50
Grupa 3	$< 0\%$ sau $> 15\%$	100

Rețineți faptul că, în exemplele de la scenariile 1 - 4, corespondența dintre scorurile individuale de risc (IRS) și grupe este liniară (spre exemplu, 0 – 33 – 66 – 100). Aceasta nu este cerința generală, iar pentru unii indicatori de risc aplicarea unei repartizări asimetrice a IRS în intervalul 0-100 (spre exemplu, 0 – 25 – 50 – 90 – 100) poate fi justificată pentru a reflecta în mod corespunzător cazurile în care instituția devine semnificativ mai riscantă atunci când valoarea indicatorului atinge un anumit prag.

Scorul agregat al riscului (ARS)

- Fiecare IRS pentru o instituție „i” trebuie să fie înmulțit cu o pondere (IW_i) atribuită unui anumit indicator de risc. Apoi, acestea trebuie adunate pentru a obține un scor agregat al riscului (ARS_i) cu ajutorul mediei aritmetice.
- Ponderile atribuite fiecărui indicator „i” (IW_i) trebuie să fie aceleași pentru toate instituțiile și să fie calibrate pe baza evaluării realizate de autoritățile de supraveghere și/sau a datelor istorice despre situațiile de dificultate ale instituțiilor.
- Structura modelului descris poate fi următoarea:

Indicator de risc	Pondere indicator	Grupe	Scoruri individuale de risc (IRS)
Indicator A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Indicator A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}
...
Indicator A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}

		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. Scorul agregat al riscului (ARS_i) pentru instituția „i” trebuie să fie calculat pentru fiecare instituție pe baza formulei următoare:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

Unde:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ și}$$

$IRS_j = IRS_X$, pentru unele X din $\{A, B, \dots, M\}$ (mai exact, grupa aferentă indicatorului A_j)

Ponderea riscului agregat (ARW)

10. Fiecare ARS_i trebuie să aibă o pondere a riscului agregat corespondentă (ARW_i), care trebuie să fie utilizată pentru a calcula contribuția unei instituții membre individuale (C_i) pe baza formulei contribuției prevăzute la alineatul (35) din prezentul ghid.

Clase de risc

11. ARW poate fi calculată prin metoda încadrării în grupe de risc, prin care se stabilesc intervale pentru ARS astfel încât acestea să corespundă unei anumite clase de risc și ARW (consultați tabelul de mai jos).

Clasa de risc	Limitele scorului agregat al riscului (ARS)		Ponderea riscului agregat (ARW)
1	$a_1 \leq$	a_2	ARW_1
2	$a_3 \leq$	a_4	ARW_2
3	$a_5 \leq$	a_6	ARW_3
...

12. Numărul de clase de risc trebuie să fie proporțional cu numărul și varietatea instituțiilor membre ale SGD. Însă, trebuie să existe cel puțin patru clase de risc. Trebuie să existe cel puțin o clasă de risc pentru instituțiile membre cu un risc mediu, cel puțin o clasă de risc pentru membrii cu grad scăzut de risc și cel puțin două clase pentru instituțiile cu risc ridicat.

Caseta 5 - Exemplu - aplicarea ponderilor riscului agregat instituțiilor

Exemplul următor ilustrează modul în care ponderea riscului agregat (ARW) poate fi atribuită instituțiilor membre pe baza valorilor scorurilor agregate ale riscului, presupunând că există patru clase de risc cu ponderi de risc (75%, 100%, 125% și 150%) atribuite fiecărei clase în felul următor:

Clasa de risc	Limite pentru ARS	ARW
1	< 40	75%
2	$\leq 40 - 55 <$	100%
3	$\leq 55 - 70 <$	125%
4	≥ 70	150%

De exemplu, dacă ARS pentru o instituție dată este 62, această instituție trebuie să fie încadrată în a treia clasă de risc și trebuie să i se atribue ARW de 125%.

(ii) Metoda scării progresive

Indicatori individuali de risc

13. Prin această metodă, în cazul fiecărei instituții se va calcula un scor individual de risc (IRS_j) pentru fiecare indicator de risc A_j . Fiecare indicator trebuie să aibă stabilită o limită superioară și una inferioară, a_j și b_j . Atunci când o valoare mai mare a indicatorului denotă o instituție mai riscantă și indicatorul este peste limita superioară, IRS_j va fi o valoare fixă de 100. În mod similar, atunci când valoarea indicatorului este sub limita inferioară, IRS_j va fi 0. Prin analogie, dacă un valoare mai mică a indicatorului denotă o situație mai riscantă și indicatorul este sub limita inferioară, IRS_j va fi o valoare fixă de 100. În mod corespunzător, atunci când valoarea indicatorului este peste limita superioară, IRS_j va fi 0.
14. Dacă valoarea indicatorului se află între limitele stabilite, IRS_j va fi între 0 și 100. Fiecare IRS_j are o pondere de risc prestabilită, care se utilizează pentru a calcula scorul agregat al riscului pentru fiecare instituție „i” (ARS_i). Datorită structurii acestui model, ARS_i va fi întotdeauna o valoare cuprinsă între 0 și 100.
15. Pentru fiecare indicator de risc, o stabilire a limitelor superioare și inferioare a_j și b_j trebuie să asigure diferențierea suficientă și semnificativă a instituțiilor membre. Calibrarea acestor limite trebuie să țină cont, dacă există, de cerințele de reglementare aplicabile instituțiilor membre și de datele istorice privind valorile indicatorului. SGD trebuie să evite calibrarea limitelor superioare și inferioare astfel încât toate instituțiile membre, în ciuda faptului că prezintă diferențe semnificative de valori în domeniul măsurat cu indicatorul de risc specific, fie să scadă sub limita inferioară, fie să depășească limita superioară, constant.
16. Structura modelului descris poate fi următoarea:

Indicator de risc	Pondere indicator	Limită superioară	Limită inferioară	Scoruri individuale de risc (IRS)
Indicator A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Indicator A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2

...
Indicator A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

Unde:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. Pentru fiecare indicator de risc A_j , valoarea acestuia va corespunde unui scor de rezultat (IRS_j), care este definit după cum urmează:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{dacă } A_j > a_j \\ 0 & \text{dacă } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{dacă } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

unde $j = 1...n$

sau

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{dacă } A_j > a_j \\ 100 & \text{dacă } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{dacă } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

unde $j = 1...n$

Scorul agregat al riscului (ARS)

18. Scorul agregat de risc (ARS_i) pentru o instituție „i” va fi calculat ca $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

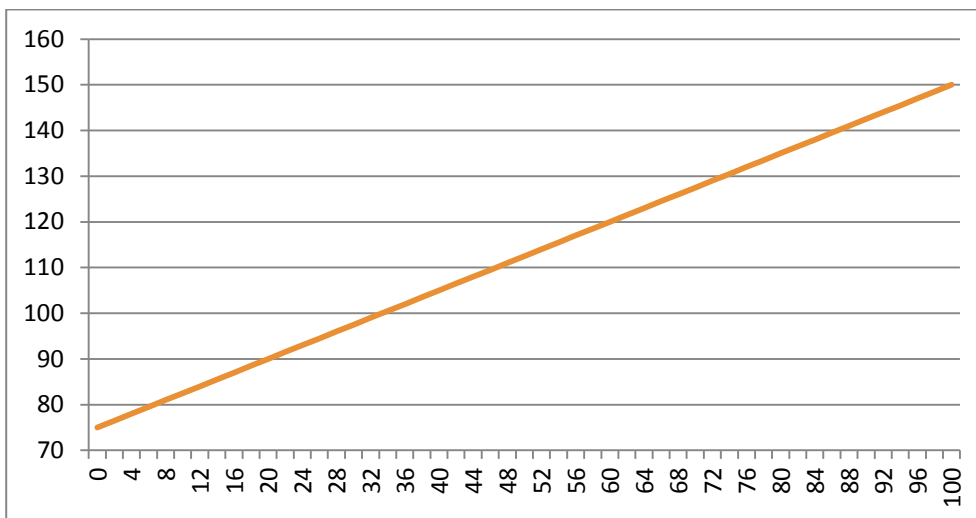
Ponderea riscului agregat (ARW)

19. ARS_i poate fi convertit în ponderea riscului agregat (ARW_i) dacă se folosește metoda scării progresive pe baza unei formule liniare sau exponențiale.

20. Pentru a transforma ARS_i în ARW_i se poate utiliza următoarea formulă liniară:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

Prin această metodă, ARW_i asociată cu ARS_i este liniară, cu o limită superioară și una inferioară, α și β , de exemplu, 150% și, respectiv, 75%. Pentru o instituție dată în care ARS_i este 100 (cel mai riscant scor), ponderea de risc aferentă va fi α , cea mai mare pondere de risc. În mod similar, dacă ARS_i este 0, ponderea de risc aferentă va fi β , cea mai redusă pondere de risc. Graficul de mai jos ilustrează comportamentul liniar al formulei sugerate.

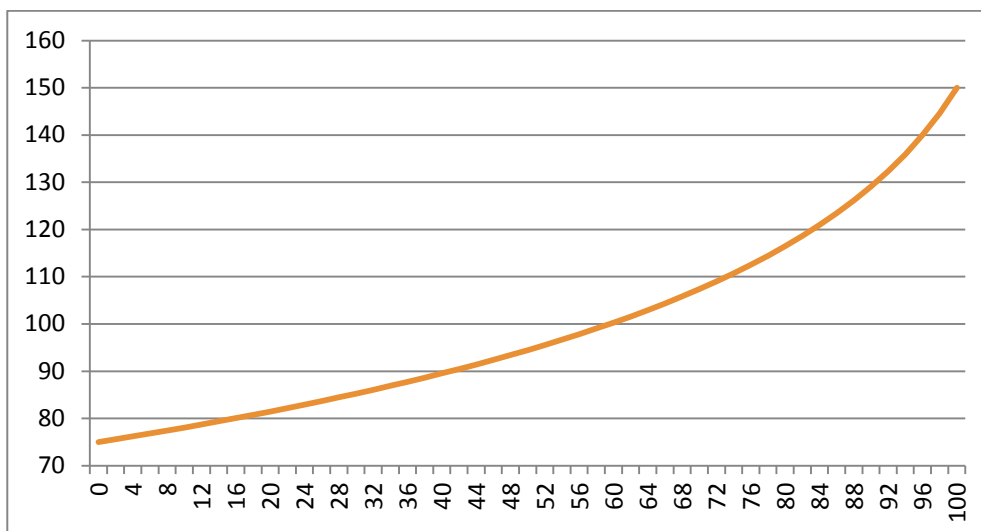
21. Pentru a transforma ARS_i în ARW_i , se poate utiliza următoarea formulă exponențială:

▼ **C1**

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

▼ **O**

Prin această metodă, ARW_i asociată cu ARS_i este exponențială, cu o limită superioară și una inferioară, α și β , spre exemplu, 150% și 75%. Pentru o instituție dată pentru care ARS_i este 100 (cel mai riscant scor), ponderea de risc aferentă va fi α , cea mai mare pondere de risc. În mod similar, dacă ARS_i este 0, ponderea de risc aferentă va fi β , cea mai redusă pondere de risc. Graficul de mai jos ilustrează comportamentul neliniar al formulei sugerate, astfel încât există o creștere mai mare a contribuției atunci când o instituție se află situată în porțiunea superioară al scării de risc. Această formulă prezintă un stimulent mai puternic pentru ca instituțiile să aibă un scor de risc mai scăzut în comparație cu o metodă liniară. Metoda de calcul poate include și metode neliniare, altele decât cea logaritmică prezentată în această anexă.

Anexa 2 - Descrierea indicatorilor principali de risc

Denumire indicator	Formulă / descriere	Observații	Indicator
1. Capital			
1.1. Rata efectului de levier	$\frac{\text{Fonduri proprii de nivel 1}}{\text{Active totale}}$ <p>Această formulă trebuie să fie înlocuită cu rata efectului de levier, astfel cum a fost definit în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când acesta devine pe deplin aplicabil.</p>	Scopul ratei efectului de levier este de a măsura poziția capitalului indiferent de ponderea de risc a activelor.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
1.2. Rata de acoperire a capitalului	$\frac{\text{Ponderea efectivă a fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1)}}{\text{Ponderea cerută a fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1)}}$ <p>sau</p> $\frac{\text{Fonduri proprii efective}}{\text{Fonduri proprii cerute}}$	Rata de acoperire a capitalului măsoară capitalul efectiv deținut de o instituție membră în plus față de cerințele totale de capital aplicabile pentru instituția respectivă, inclusiv fondurile proprii suplimentare impuse în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
1.3. Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (Rata CET1)	$\frac{\text{Fonduri proprii de nivel 1 de bază}}{\text{Active ponderate la risc}}$ <p>Unde: „active ponderate la risc” înseamnă valoarea totală a expunerii la risc definită la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.</p>	Rata CET1 exprimă valoarea capitalului deținut de către o instituție. O rată mare indică o capacitate bună de absorbție a pierderilor, care poate diminua riscurile asociate activităților economice ale instituției.	(-) O valoare mai mare indică o reducere mai bună a riscurilor

2. Lichiditate și finanțare			
2.1. Indicator de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR)	Rata LCR astfel cum a fost definit în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, atunci când acesta devine pe deplin aplicabil.	Scopul ratei LCR este de a măsura capacitatea unei instituții de a-și îndeplini obligațiile de plată pe termen scurt atunci când acestea devin exigibile. Cu cât este mai mare valoarea indicatorului, cu atât este mai mare marja de siguranță în privința îndeplinirii obligațiilor și a abordării deficitelor de lichiditate neprevăzute.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
2.2. Indicator de finanțare stabilă netă (NSFR)	Rata NSFR astfel cum a fost definit în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, atunci când acesta devine pe deplin aplicabil.	Scopul ratei NSFR este de a măsura capacitatea unei instituții de a corela scadențele activelor și pasivelor sale. Cu cât valoarea indicatorului este mai mare, cu atât corelarea scadențelor este mai bună și riscul de finanțare mai scăzut.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
2.3. Indicator de lichiditate (definiție națională)	$\frac{\text{Active lichide}}{\text{Active totale}}$ <p>Unde:</p> <p>„active lichide” așa cum sunt definite în reglementările naționale pentru supravegherea instituțiilor de credit (se va înlocui cu indicatorul LCR atunci când acesta va intra în vigoare).</p>	Indicator tranzitoriu. Scopul indicatorului de lichiditate este de a măsura capacitatea unei instituții de a-și îndeplini obligațiile de plată pe termen scurt atunci când acestea devin exigibile. Cu cât este mai mare valoarea indicatorului, cu atât este mai mare marja de siguranță în privința îndeplinirii obligațiilor și a abordării deficitelor de lichiditate neprevăzute.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut

3. Calitatea activelor			
3.1. Rata creditelor neperformante (Indicator NPL)	<p style="text-align: center;"><u>Credite neperformante</u> Total credite și titluri de creanță</p> <p>sau în mod alternativ, în cazurile în care normele naționale de contabilitate sau standardele de raportare nu impun instituțiilor obligația de a raporta date despre titluri de creanță:</p> <p style="text-align: center;"><u>Credite neperformante</u> Total credite</p> <p>Unde (în ambele cazuri): „credite neperformante” sunt cele prevăzute în reglementările naționale în scopul supravegherii instituțiilor de credit. „Creditele neperformante” trebuie să fie raportate la valoarea brută, fără deducerea provizioanelor.</p>	Indicatorul NPL indică totodată tipul de activitate de creditare practică de o instituție. Un grad mare de pierderi rezultate din credite în portofoliul de credite indică credite acordate segmentelor/clienților cu grad crescut de risc.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat
4. Modelul de afaceri și managementul			
4.1. Indicatorul activelor ponderate la risc (RWA) / active totale	<p style="text-align: center;"><u>Active ponderate la risc</u> Total active</p> <p>Unde: „active ponderate la risc” înseamnă valoarea totală a expunerii la risc astfel cum a fost definită la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.</p>	Nivelul RWA indică tipul de activitate de creditare practică de o instituție. O valoare mare a indicatorului denotă faptul că o instituție este implicată în activități riscante. În cazul acestui indicator, ghidul permite utilizarea de mijloace diferite de calibrare pentru instituții care utilizează metode avansate [de exemplu, modele bazate pe sisteme interne de rating (IRB)] sau metode standardizate pentru calcularea cerințelor minime de fonduri proprii.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat

4.2. Rentabilitatea activelor (RoA)	$\frac{\text{Venit net}}{\text{Total active}}$	<p>RoA măsoară capacitatea unei instituții de a genera profit. Un model de afaceri care poate genera venituri mari și stabile indică un risc mai scăzut. Însă, nivelurile mari nesustenabile ale RoA indică, de asemenea, un risc mai ridicat. Instituțiile care au restricții asupra nivelului lor de profitabilitate pe baza reglementărilor naționale sau a statutului acestora nu trebuie să fie defavorizate de metoda de calcul.</p> <p>Pentru a evita includerea evenimentelor cu caracter singular și caracterul prociclic în calcularea contribuțiilor, trebuie să se utilizeze o medie pe cel puțin 2 ani.</p>	<p>(+)/(-) Valorile negative indică un risc mai ridicat, însă valorile prea mari pot indica, de asemenea, un risc crescut</p>
5. Eventuale pierderi pentru SGD			
5.1. Active negrevate de sarcini / depozite acoperite	$\frac{\text{Total active} - \text{Active grevate de sarcini}}{\text{Depozite acoperite}}$ <p>Unde: „active grevate de sarcini” sunt definite în ghidul ABE pentru publicarea activelor grevate și negrevate de sarcini</p>	<p>Acest indicator măsoară gradul de recuperare preconizat în urma falimentului instituției, care a fost soluționat sau introdusă în procedura normală de insolvență. O instituție care prezintă o valoare scăzută a indicatorului expune SGD la pierderi preconizate mai mari.</p>	<p>(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut</p>

Anexa 3 - Descrierea indicatorilor suplimentari de risc

1. Următoarea listă de indicatori suplimentari de risc este prezentată doar în scop ilustrativ.
2. În cazul în care datele privind anumite elemente utilizate în formulele prezentate mai jos nu sunt cuprinse în modelele naționale de raportare financiară sau de reglementare, SGD poate utiliza elemente echivalente din modelele sale naționale.

Denumire indicator	Formulă / descriere	Observații	Indicator
3. Calitatea activelor			
Nivel de restructurare datorată dificultăților financiare	$\frac{\text{Expuneri cu măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare}}{\text{Total instrumente corespunzătoare din bilanț}}$ <p>Unde: „expuneri cu măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare” sunt cele prevăzute în ghidul ABE cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere asupra restructurării datorate dificultăților financiare și a expunerilor neperformante</p>	Acest indicator măsoară gradul în care contrapărțile instituției au beneficiat de modificarea termenilor și condițiilor contractelor lor de credit. Indicatorul oferă informații despre politica de restructurare datorată dificultăților financiare a instituției și poate fi comparat cu gradul de nerespectare a obligațiilor de plată. Valoarea mare a acestui indicator denotă existența unor probleme cunoscute în portofoliul de credite al instituțiilor sau o eventuală calitate scăzută a altor active.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat
4. Modelul de afaceri și managementul			
Concentrări sectoriale în portofoliul de credite	$\frac{\text{Expuneri din sectorul cu cea mai mare concentrare}}{\text{Total portofoliu de credite}}$	Scopul acestui indicator este de a măsura riscul pe care îl prezintă pierderile semnificative rezultate din credite ca urmare a unui declin într-un anumit sector al economiei, la care este foarte expusă o instituție.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat
Expuneri mari	$\frac{\text{Expuneri mari}}{\text{Capital eligibil}}$ <p>Unde: „expuneri mari” astfel cum au fost definite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și „capital eligibil” astfel cum a fost definit la articolul 4 alineatul (1) punctul (71) din Regulamentul (CE) nr. 575/2013</p>	Scopul acestui indicator este de a măsura riscul pe care îl prezintă pierderile semnificative rezultate din credite ca urmare a intrării în dificultate a unei contrapărți individuale sau a unui grup de contrapărți conectate.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat

<p>Indicator de creștere excesivă a bilanțului</p>	$\frac{[\text{Total Active în anul } T - \text{Total Active în anul } (T - 1)]}{\text{Total Active în anul } (T - 1)}$	<p>Acest indicator măsoară rata de creștere a bilanțului instituției. O creștere mare nesustenabilă ar putea indica un risc crescut. Trebuie să fie incluse de asemenea elementele extrabilanțiere și creșterea acestora. Atunci când se stabilesc praguri pentru acest indicator, este necesar să se stabilească nivelul de creștere care este considerat prea riscant. În acest sens, trebuie să se țină cont de creșterea economică dintr-un anumit stat membru sau de creșterea sectorului bancar național. Atunci când se folosește acest indicator, trebuie să se prevadă reguli speciale pentru instituțiile noi și pentru entități care au fost implicate în fuziuni și achiziții în ultimii câțiva ani. Pentru a evita includerea evenimentelor cu caracter singular în calcularea contribuțiilor, trebuie să se utilizeze o valoare medie a creșterii din ultimii 3 ani.</p>	<p>(+) Valorile care depășesc un nivel predefinit de creștere excesivă indică un risc mai ridicat</p>
<p>Rentabilitatea capitalului (RoE)</p>	$\frac{\text{Profitul net}}{\text{Total capitaluri proprii}}$	<p>Acest indicator măsoară capacitatea instituțiilor de a genera profit pentru acționari din capitalul pe care aceștia l-au investit în instituție. Un model de afaceri care poate genera venituri mari și stabile indică o probabilitate redusă de intrare în dificultate. Însă, nivelurile mari nesustenabile ale RoE indică, de asemenea, un risc mai ridicat. Unele instituții pot avea restricții impuse asupra nivelului lor de profitabilitate în funcție de structura acționariatului acestora, așadar acestea nu trebuie să fie defavorizate de metoda de calcul. Pentru a evita includerea evenimentelor cu caracter singular și caracterul prociclic în calcularea contribuțiilor, trebuie să se utilizeze o medie pe cel puțin 2 ani.</p>	<p>(-)/(+) Valorile negative indică un risc mai ridicat. Însă, valorile prea mari pot indica, de asemenea, un risc crescut</p>

Indicatorul câștigurilor de bază	$\frac{\text{Câștiguri de bază}}{\text{Total portofoliu de credite}}$ <p>Unde: „câștigurile de bază” pot fi calculate ca (venit din dobânzi + venit din taxe și comisioane + alte venituri din exploatare) - (cheltuieli cu dobânzi + cheltuieli cu taxe și comisioane + alte cheltuieli de exploatare + cheltuieli administrative + depreciere)</p>	Indicatorul câștigurilor de bază măsoară capacitatea unei instituții de a genera profit din activitățile sale principale. Un model de afaceri care poate genera câștiguri mari și stabile indică o probabilitate redusă de intrare în dificultate. Pentru a evita includerea evenimentelor cu caracter singular și caracterul prociclic în calcularea contribuțiilor, trebuie să se utilizeze o medie pe cel puțin 2 ani.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut
Raportul cost/venit	$\frac{\text{Costuri operaționale}}{\text{Venituri operaționale}}$	Acest raport măsoară eficiența costurilor unei instituții. Un raport neobișnuit de mare poate indica scăderea de sub control a costurilor instituției, mai ales dacă este vorba despre costuri fixe (mai exact, un risc mai ridicat). Un raport foarte scăzut poate indica faptul că costurile de exploatare sunt prea mici pentru ca instituția să implementeze funcțiile necesare de control și cele privind riscurile (mai exact, aceasta indică de asemenea un risc mai ridicat).	(+)/(-) Valorile prea mari ale raportului indică un risc mai ridicat; însă, valorile prea mici indică de asemenea un risc mai crescut
Pasive extrabilanțiere / Total active	$\frac{\text{Pasive extrabilanțiere}}{\text{Total Active}}$	Expunerile extrabilanțiere mari indică faptul că expunerea unei instituții la risc poate fi mai mare decât cea reflectată în bilanțul acesteia.	(+) O valoare mai mare indică un risc mai ridicat

<p>Evaluarea calitativă a calității managementului și a mecanismelor de guvernare internă</p>	<p>În funcție de disponibilitatea datelor și de capacitatea operațională a SGD, evaluarea aspectelor calitative ale instituțiilor membre ale acestora se poate baza pe următoarele surse de informații:</p> <ul style="list-style-type: none"> - chestionare concepute de către SGD-uri pentru evaluarea calității managementului și a mecanismelor de guvernare internă ale instituțiilor membre ale acestora; acestea sunt însoțite de verificări realizate de către SGD-uri la fața locului și/sau off-site; - evaluarea cuprinzătoare a guvernării interne a instituțiilor reflectată în scorurile SREP; - ratingurile externe acordate tuturor instituțiilor membre de către o instituție externă de evaluare a creditelor recunoscută. 	<p>Un management de bună calitate și practici solide de guvernare internă pot reduce riscurile cu care se confruntă instituțiile membre și probabilitatea de intrare în dificultate.</p> <p>Indicatorii calitativi sunt mai anticipativi decât indicatorii din contabilitate și oferă informații relevante despre tehnicile instituției de management și combatere a riscurilor. Pentru a fi utilizați în metoda de calcul, indicatorii calitativi trebuie să fie disponibili pentru toate instituțiile membre ale SGD. Mai mult, SGD trebuie să depună eforturi pentru a asigura un tratament echitabil și obiectiv al instituțiilor sale membre și faptul că evaluarea calitativă se bazează pe criterii predefinite. Metodologia SGD privind evaluarea calității managementului și mecanismelor de guvernare internă trebuie să includă o listă de criterii care trebuie să fie examinate în raport cu fiecare instituție membră.</p>	<p>(+)/(-) Aprecierea calitativă poate fi atât pozitivă, cât și negativă</p>
<p>Apartenența la SIP în cazul în care SIP este separat de SGD</p>	$\frac{\text{Fonduri disponibile ex-ante în cadrul SIP}}{\text{Total active ale membrilor individuali ai SIP}}$	<p>Indicatorul privind apartenența la SIP măsoară nivelul de finanțare <i>ex-ante</i> al SIP.</p> <p>Apartenența la SIP, în cazul în care celelalte condiții rămân neschimbate, trebuie să reducă riscul de intrare în dificultate a unei instituții deoarece sistemul asigură întregul cont de pasive din bilanț pentru membrii săi. Însă, pentru ca protecția SIP să fie pe deplin recunoscută, aceasta trebuie să respecte condiții suplimentare legate de nivelul finanțării sale <i>ex-ante</i>. Acest indicator suplimentar reprezentativ poate fi ulterior îmbunătățit pentru a reflecta, în afară de fondurile <i>ex-ante</i>, angajamentele de finanțare suplimentară disponibile care pot fi solicitate la cerere și sunt garantate cu rezerve de lichiditate deținute de membrii SIP în instituții centrale din cadrul SIP.</p>	<p>(-) Apartenența la un SIP cu un nivel mai ridicat de finanțare <i>ex-ante</i> indică un risc mai scăzut</p>

Rolul sistemic într-o schemă recunoscută oficial ca SGD de tipul SIP	Indicatorul poate avea două valori: (i) instituția are un rol sistemic în SIP; sau (ii) instituția nu are un rol sistemic în SIP	Faptul că o instituție are un rol sistemic în SIP, spre exemplu prin furnizarea unor funcții esențiale altor membri ai SIP, presupune faptul că intrarea în dificultate a acesteia poate avea un impact negativ asupra viabilității altor membri ai SIP. Prin urmare, membru sistemic al SIP trebuie să plătească contribuții mai mari la SGD pentru a reflecta riscul suplimentar pe care acesta îl prezintă pentru sistem.	(+) Sunt posibile numai valori binare: (i) indică un risc mai ridicat; (ii) nu indică un risc mai ridicat.
Sectoarele cu grad scăzut de risc	Indicatorul poate avea două valori: (i) instituția aparține unui sector cu grad scăzut de risc reglementat prin dreptul intern; sau (ii) instituția nu aparține unui sector cu grad scăzut de risc reglementat prin dreptul intern	Acest indicator permite metodei de calcul să reflecte faptul că unele instituții aparțin unor sectoare cu grad scăzut de risc reglementat prin dreptul intern. Rațiunea este că astfel de instituții trebuie să fie considerate mai puțin riscante în scopul calculării contribuțiilor la SGD-uri.	(-) Sunt posibile numai valori binare: (i) indică un risc mai scăzut; (ii) indică un risc mediu.
5. Eventuale pierderi pentru SGD			
Fonduri proprii și pasive eligibile deținute de către instituție în plus față de MREL	$\left[\frac{\text{Fonduri proprii și pasive eligibile}}{\text{Total pasive inclusiv fonduri proprii}} \right] - MREL$ <p>Unde: „fonduri proprii” înseamnă suma fondurilor proprii de nivel 1 și de nivel 2 conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul (118) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; „pasive eligibile” reprezintă suma pasivelor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul (71) din Directiva privind redresarea și rezoluția bancară (BRRD); „MREL” înseamnă cerințele minime de fonduri proprii și de pasive eligibile, astfel cum au fost definite la articolul 45 alineatul (1) din Directiva privind redresarea și rezoluția bancară (BRRD).</p>	Acest indicator măsoară capacitatea instituției membre de absorbire a pierderii. Cu cât este mai mare capacitatea instituției de absorbire a pierderii, cu atât sunt mai mici eventualele pierderi pentru SGD.	(-) O valoare mai mare indică un risc mai scăzut

Anexa 4 - Etape pentru calcularea contribuțiilor anuale la SGD

După colectarea datelor de la instituțiile sale membre, SGD trebuie să urmeze următoarele etape pentru a calcula contribuțiile anuale ale tuturor membrilor săi.

Etapă	Descrierea etapei	Dispoziții relevante din ghid
Etapa 1	Stabilirea nivelului țintă anual	Alineatul (37) din ghid
Etapa 2	Stabilirea cotei contribuției (CR) aplicabile tuturor instituțiilor membre într-un anumit an	Alineatul (39) din ghid
Etapa 3	Calcularea valorilor tuturor indicatorilor de risc	Alineatele (48) - (77) din ghid (cerințe pentru indicatori); Anexa 2 și Anexa 3 (formule pentru indicatori)
Etapa 4	Atribuirea de scoruri individuale de risc (IRS) tuturor indicatorilor de risc pentru fiecare instituție membră	Alineatele (1) - (5) și (13) - (17) din anexa 1
Etapa 5	Calcularea scorului agregat de risc (ARS) pentru fiecare instituție prin însumarea tuturor scorurilor IRS ale acesteia (aplicând media aritmetică)	Alineatele (41), (54) - (56) din ghid (cerințe pentru ponderi ale indicatorilor); Alineatele (6) - (9) și (18) din anexa 1
Etapa 6	Atribuirea unei ponderi a riscului agregat (ARW) fiecărei instituții membre (încadrarea instituției într-o clasă de risc) pe baza scorului ARS al acesteia	Alineatele (43) - (45) din ghid; Alineatele (10) - (12), (19) - (21) din anexa 1
Etapa 7	Calcularea contribuțiilor neajustate în funcție de risc pentru fiecare instituție membră prin înmulțirea cotei contribuției (CR) cu depozitele acoperite ale instituției (CD) și ponderea ARW a acesteia	Alineatul (35) din ghid
Etapa 8	Adunarea contribuțiilor neajustate în funcție de risc ale tuturor instituțiilor membre și determinarea coeficientului de ajustare (μ)	Alineatul (44) din ghid
Etapa 9	Aplicarea coeficientului de ajustare (μ) tuturor instituțiilor membre și calcularea contribuțiilor ajustate în funcție de risc	Alineatul (44) din ghid